

PARLAMENTUL EUROPEAN

2004

2009

Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală

2008/2055(INI)

21.1.2009

AVIZ

al Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală

destinat Comisiei pentru bugete

referitor la evaluarea intermediară a cadrului financiar 2007-2013
(2008/2055(INI))

Raportoare pentru aviz: Esther de Lange

PA_NonLeg

SUGESTII

Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală recomandă Comisiei pentru bugete, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. subliniază faptul că politica agricolă este cea mai comunitarizată politică a Uniunii Europene, drept pentru care cheltuielile din acest domeniu reprezintă un procent semnificativ din bugetul total al UE, chiar dacă în termeni relativi cheltuielile pentru agricultură au scăzut;
2. regretă că Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală din cadrul Parlamentului European a fost invitată să își exprime opinia cu privire la evaluarea intermediară a cadrului financiar 2007-2013 fără să fi primit o comunicare din partea Comisiei pentru realizarea unei prezentări exacte a situației financiare actuale și a primelor prognoze;
3. subliniază dificultatea realizării unor prognoze financiare privind agricultura și dezvoltarea rurală în Uniune, în special în ceea ce privește măsurile de gestionare a pieței, în contextul unei crize economice și financiare mondiale și al unor tensiuni care acționează asupra pieței, dar și prețul materiilor prime, inclusiv cele agricole, care ajung tot mai des obiectul unor speculații la nivel internațional;
4. subliniază că opinia publică este indusă în eroare de cei care atrag atenția asupra ponderii relativ ridicate a cheltuielilor agricole în bugetul Uniunii, deoarece subvențiile pentru agricultură reprezintă doar o sumă infimă raportat la PIB-ul total al statelor membre;
5. reamintește faptul că plafoanele pentru politica agricolă comună (PAC) sunt stabilite pentru perioada de până în 2013 și că fiabilitatea bugetului pentru agricultură până în 2013 a fost o cerință fundamentală pentru acceptarea amplei reforme a PAC din 2003 și a ulteriorului bilanț de sănătate din 2008 de către majoritatea statelor membre, întrucât planificarea pe termen lung și siguranța investițiilor sunt esențiale pentru sectorul agricol;
6. subliniază că prețurile produselor agricole au fluctuat semnificativ în ultima perioadă și constată că s-au înșelat cei care au considerat că, în contextul creșterii rapide a prețurilor produselor alimentare în ultimii ani, nu mai este nevoie de sprijinirea sectorului agricol, iar vânzarea produselor poate garanta în sine un venit stabil și previzibil agricultorilor;
7. constată că, prin urmare, noi priorități în cadrul financiar actual pot fi finanțate exclusiv pe baza unor fonduri noi sau prin reconsiderarea priorităților în cadrul programelor și în limitele nivelurilor de cheltuieli existente; subliniază așadar necesitatea și mai pronunțată de a asigura marje suficiente în cadrul diferitelor categorii de valori bugetare inițiale, pentru a lăsa loc priorităților Parlamentului; regretă că în cadrul negocierilor bugetare din 2005 a fost stabilită o sumă prea mică pentru măsurile aferente celui de-al doilea pilon;
8. regretă procentajele ridicate de modulare convenite de statele membre în cadrul „bilanțului de sănătate al PAC” și solicită ca, în perspectiva revizuirii cadrului financiar, Comisia să prevadă resurse suplimentare în domeniul dezvoltării rurale, astfel încât să se poată acoperi necesitățile acestui al doilea pilon al PAC;

9. atrage atenția, cu toate acestea, asupra faptului că marja actuală din cadrul bugetului pentru agricultură este un fenomen temporar, întrucât integrarea treptată a noilor state membre, volatilitatea piețelor agricole, riscurile veterinare și fitosanitare, ultimele reforme sectoriale și orizontale și alte măsuri adoptate în cadrul PAC pentru sprijinirea anumitor grupuri ale populației vor exercita o presiune din ce în ce mai mare asupra bugetului și, drept urmare, este de așteptat ca această marjă să dispară către finalul perioadei de planificare în cauză; subliniază, prin urmare, faptul că marjei actuale nu ar trebui să i se poată da o utilizare structurală;
10. invită Comisia să informeze Parlamentul în cel mai scurt timp posibil cu privire la finanțarea suplimentară care consideră că va fi necesară în domeniul agriculturii în cazul în care Croația sau alte țări devin membre UE înainte de 2013, respectiv dacă au fost prevăzute noi cheltuieli în cadrul orientărilor agricole;
11. subliniază faptul că obiectivele PAC rămân neschimbate în temeiul Tratatului de la Lisabona: creșterea productivității agricole, asigurarea unui nivel de viață decent pentru comunitatea agricolă, stabilizarea piețelor, garantarea siguranței aprovizionării și a unor prețuri rezonabile de livrare către consumatori; semnalează, însă, că reformele succesive ale PAC sau ale altor politici comunitare conferă noi atribuții agriculturii în ceea ce privește calitatea produselor, protecția mediului, lupta împotriva schimbărilor climatice, sănătatea consumatorilor sau amenajarea teritoriului, acestea având drept consecință modificarea metodelor de producție și scăderea productivității; subliniază că obiectivele stabilite în cadrul strategiei de dezvoltare durabilă a Uniunii Europene trebuie luate în considerare și în cadrul politicii agricole a UE;
12. subliniază că protecția mediilor de viață naturale reprezentate de sol, apă, aer, climă și biodiversitate în sensul stabilit de Consiliul European de la Göteborg (15 și 16 iunie 2001) rămâne în continuare un obiectiv;
13. atrage atenția asupra faptului că alți actori importanți ai comerțului agricol mondial și-au consolidat politica agricolă anterioară în perioada recentă (ex. SUA prin legea privind agricultura);
14. consideră că o politică agricolă comună puternică în UE, atât din punctul de vedere al conținutului, cât și din cel al finanțării, este esențială pentru atingerea acestor obiective, garantând în același timp condiții de concurență echitabile și transparența lanțurilor alimentare pe piața internă comună, precum și zone rurale viabile; consideră, de asemenea, că o consolidare a zonelor rurale și îmbunătățirea calității vieții în zonele rurale ar trebui să aibă o prioritate ridicată pentru a preveni migrarea populației către aglomerări urbane și extinderea urbanizării;
15. subliniază că producția agricolă are o utilitate suplimentară enormă, deoarece furnizează materii prime pentru sectorul de procesare, contribuind astfel la coeziunea economică și socială a zonei, precum și la dezvoltarea echilibrată a UE; subliniază că, din acest motiv, ajutoarele primite de agricultori trebuie menținute și eventual crescute, dat fiind faptul că acestea reprezintă un stimulent pentru creșterea producției agricole;
16. consideră că, în ceea ce privește cadrul pentru perioada de după 2013, pentru dezvoltarea în continuare a PAC trebuie mai întâi definite măsurile politice și obiectivele concrete ale

acestora și abia apoi pot fi alocate mijloacele bugetare necesare;

17. se opune ferm, cu toate acestea, oricărei renaționalizări a politicilor agricole; consideră, însă, că trebuie garantată o marjă pentru modelarea politicii agricole regionale de către statele membre și regiuni în conformitate cu principiul subsidiarității, iar statele membre și regiunile ar trebui să aibă posibilitatea de a aborda situațiile specifice prin activități proprii; subliniază faptul că prin caracterul comun al politicii agricole se evită denaturarea concurenței pe piața internă și se generează economii pentru contribuabilii europeni;
18. avertizează cu privire la amenințarea pe care ar reprezenta-o posibila introducere a cofinanțării pentru primul pilon, întrucât este foarte probabil să nu se poată garanta caracterul obligatoriu al acesteia dacă vreunul dintre parlamentele naționale nu este dispus să autorizeze fondurile pentru cofinanțarea națională, ceea ce ar duce la denaturări semnificative ale concurenței și la desființarea efectivă a PAC, așa cum s-a menționat în scrisoarea Comisiei Europene din 9 iunie 2008;
19. subliniază că succesul și acceptarea politicii agricole comune a UE depind și de eliminarea birocrăției și de limitarea la un nivel acceptabil a dispozițiilor administrative de reglementare.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	20.1.2009
Rezultatul votului final	+ : 32 - : 1 0 : 1
Membri titulari prezenți la votul final	Luis Manuel Capoulas Santos, Giovanna Corda, Jean-Paul Denanot, Albert Deß, Gintaras Didžiokas, Konstantinos Droutsas, Constantin Dumitriu, Ioannis Gklavakis, Lutz Goepel, Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, Esther Herranz García, Lily Jacobs, Elisabeth Jeggle, Heinz Kindermann, Vincenzo Lavarra, Stéphane Le Foll, Mairead McGuinness, Rosa Miguélez Ramos, James Nicholson, Neil Parish, María Isabel Salinas García, Sebastiano Sanzarello, Agnes Schierhuber, Czesław Adam Siekierski, Alyn Smith, Petya Stavreva, Witold Tomczak, Andrzej Tomasz Zapałowski
Membri supleanți prezenți la votul final	Esther De Lange, Ilda Figueiredo, Christa Kläß, Roselyne Lefrançois, Jan Mulder, Maria Petre, Brian Simpson, Kyösti Virrankoski